

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 27sten NOVEMBER 1841. N. 48.

A°. 1841. N°. 9.

PUBLICATIE,

Houdende bepalingen, omtrent de aangifte van het wegloopen, en wegens de behandeling, voeding en kleeding der slaven op de eilanden Bonaire en Aruba.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de bepalingen, omtrent de aangifte van het wegloopen, en wegens de behandeling, voeding en kleeding van slaven, vervat in de Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dezes eilands, dd. 29/30 September 1824, niet zyn, noch in derzelver geheel kunnen worden toegepast op de eilanden Bonaire en Aruba, en, achtervolgens de voordragt van den Kommandeur van laatstgemeld eiland, verordeningen op dit stuk noodzakelyk worden geacht.

Willende daarin alzoo gelyktydig voor de beide eilanden Bonaire en Aruba voorzien.

Zoo is het, dat wy den Kolonialen Raad gehoord,

Hebben goedgevonden en verstaan: de bepalingen vervat in de aangehaalde publicatie van Gouverneur en Raden van Policie des eilands Curaçao van den 29/30 September 1824, voor zoo veel de plaatselyke gesteldheid der eilanden Bonaire en Aruba zulks toelaat, op dezelve toe te passen, en derhalve te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze:

1. Dat een ieder verpligt zal zyn, by het wegloopen van eenig zyner slaven, aan den Kommandeur des eilands, binnen twee maal vier en twintig uren, kennis te geven, ten einde door denzelven gepaste maatregelen kunnen worden genomen tot ontdekking en opvatting van den voortvlugtigen slaaf of slavin, terwyl, binnen gelyken tyd van de terugkomst of opvatting, wanneer deze niet door tusschenkomst van het kommandement hebbe plaats gehad, aan den Kommandeur door of namens den meester zal worden kennis gegeven.

2. Dat een ieder, by het ontdekken op zyn erf van eenig zich aldaar verbergend, tot den slavenstand behoorend persoon, zoo mogelyk denzelven zal doen aanhouden en vatten, en in allen gevalle, van deze ontdekking of wel aanhouding en vatting, onverwyld zal kennis geven aan den Kommandeur des eilands.

3. Dat de Kommandeur, den slaaf of de slavin, die zoo als in de 2 afdeeling gezegd is, mogt zyn aangehouden of gevat, op de ontvangst der kennisgeving daarvan, in verzekerde bewaring zal doen brengen, en, zulks noodig oordeelende, ter zyner discretie met touwslagen of anderzins zal doen straffen; ten zy hy mogt vermeenen zulks aan den eigenaar te moeten overlaten.

Zullende in het eerste geval, de terug gekregene slaaf of slavin, door of namens den eigenaar geene verdere kastyding mogen ondergaan. En wordt wyders verstaan, dat het in verzekerde bewaring nemen en afstraffen van de bedoelde slaven, door tusschenkomst van den Kommandeur, buiten eenige kosten aan de eigenaars zal geschieden, aan welke, slechts tegen vergoeding van het gewone onderhoud gedurende de custodie, die slaven weder zullen worden overgegeven, indien derzelver ontvlugting niet met verzwarende omstandigheden mogt zyn gepaard gegaan; maar zulks plaats hebbende, zal de schuldige als gewoonlyk voor de justitie worden teregt gesteld.

4. Dat niemand zal vermogen eenige opsporing van weggeloopene slaven in negerhuizen op zyne of hare gronden of erven te weigeren of verhinderen, of wel weigerachtig zyn om hulp te geven tot het opsporen van dezelve op zyne of hare gronden wanneer zulks door de eigenaars, of die hun vertegenwoordigen, met behulp van door het kommandement daartoe aangewezene ambtenaren of dienaren of personen, of wel door dezen alleen geschiede.

5. Dat niemand zyne slaven, uitgezonderd veehoeders, tuinwachters en huisbedienden, welker diensten niet kunnen worden ontbeerd, op zon en andere algemeen erkende christelyke feestdagen, eenig werk zal mogen doen verrigten, of zulks van hen zal mogen vorderen.

6. Dat de werkuren voor de tuinslaven, geen veehoeders of wachters zynde, en voor de ambachtslieden, zullen zyn als volgt; van zons opgang tot twaalf ure 'smiddags, en van twee ure na den middag tot zons ondergang; zullende het aan niemand geoorloofd zyn om voor of na dien tyd, of in den rust tyd van twaalf tot twee ure, eenig werk aan zyne tuin of ambachts slaven op te leggen of hetzelve van hen te vorderen; ten ware dat zulks zy tot het ter markt brengen der voortbrengselen van de gronden en het transporteren van goederen, waartoe men niet in staat mogt zyn zich tot de voormelde werkuren te bepalen, of wel tot het doen van boodschappen of het verrigten van dringende bezigheden of werkzaamheden, die geen uitstel kunnen lyden, in welke gevallen men van den dienst zyner hiervoren genoemde slaven, zelfs in den nacht zal vermogen gebruik te maken, mits aan dezelve daarentegen over dag vergunnende, eenen rust tyd, geevenredigd aan dien, welken zy in de rust uren by dag of wel in den nacht aan den dienst hunner meesters hebben doorgebragt.

7. Dat het wekelyksch rantsoen van mais voor slaven niet minder zal mogen zyn, dan zes kan voor iederen man en vyf kan voor elke vrouw, te beginnen den eersten October en eindigende met ultimo Maart; en van primo April tot ultimo September: vyf kan voor elken man en vier kan voor elke vrouw; zullende het rantsoen voor kinderen, zoo jongens als meisjes, naar gelang van hunnen ouderdom, geevenredigd zyn aan dat voor mannen en vrouwen bepaald.

8. Dat het rantsoen, wekelyks op eenen bepaalden dag, door den meester vast te stellen, zal moeten worden uitgedeeld; behoudens 'smeesters bevoegdheid om het rantsoen in meer dan eene keer des weeks uit te deelen, mits daarby in acht nemende, dat telkens een aan dien tusschen tyd geevenredigd gedeelte worde verstrekt, op dat de slaven niet nu te veel en dan te weinig voedsel tot gebruik hebben.

9. Dat de eigenaren van slaven aan dezelven geene zoogenaamde *dagen* zullen mogen geven; noch dezelve uitzenden om hunne eigene kost op te zoeken, even min als zy op eenigerlei manier of om eenige hoegenaamde reden hun rantsoen, het zy geheel of ten deele mogen inhouden of hetzelve verminderen, maar zullen de eigenaren, ten allen tyde het rantsoen in de 7de afdeeling bepaald, ten volle moeten verstrekken.

10. Dat de eigenaren van slaven gehouden zyn, om dezelve tot behoorlyke dekking van kleederen te voorzien.

11. Dat er op de tuinen geene winkels of dergelyke, noch op het opene veld verkoop-bakjes zullen mogen gehouden of toegelaten worden, ter verkoop of verruiling van rum of andere dranken, tabak, suiker en dergelyke of andere behoeften, tegen het rantsoen der slaven, naardien dezelve door dergelyke handelingen, het zy ten volle of wel ten deele, ontstoken blyven van het noodige voedsel en daardoor tot dieveryen genoopt worden, om in het ontbrekende te voorzien; wordende derhalve het verkoopen of verruilen van goederen, hoe ook genaamd, aan slaven tegen hun rantsoen, of eenig gedeelte daarvan, voor ongeoorloofd verklaard en aan alle meesters of meesteressen verboden, om het rantsoen van hunne of hare slaven, geheel of ten deele intehouden of te laten inhouden, in voldoening of betaling van goederen, hoe ook genaamd, door dezelve op krediet genomen of gekocht.

12. Dat het aan eigenaren van slaven niet veroorloofd zyn zal om dezelven anders dan voor gewone misgrypen en, naar gelang van deze, op eene redelyke manier te straffen, aangezien de straf in evenredigheid met het misdryf moet worden opgelegd; zullende daarom van alle grove vergrypen en misdaden, of van feiten, welke met verzwarende omstandigheden gepaard gaan, en die den schuldige aan meer dan huishoudelyke kastyding onderhevig maken, aan den Kommandeur des eilands moeten worden kennis gegeven, ten einde naar behooren tegen dezelve kunne worden geprocedeerd.

13. Dat de overtreders der vorenstaande bepalingen, telkens zullen verbeuren eene boete, welke niet minder dan vyf gulden en niet meer dan dertig gulden zal mogen beloopen.

14. Dat de hierin bepaalde boeten, door de boetschuldigen, by de bekeuring vrywillig zullen kunnen worden voldaan, in welk geval, steeds het maximum zal worden betaald. Zullende anders het vergryp voor den bevoegden plaatselyken regter worden gebragt.

15. Dat de bevoegde regter, in de vorenstaande overtredingen, voor zoo ver die, in geval van verzwarende omstandigheden, niet uitsluitelyk tot de kennisneming van de Regtbank in de kolonie Curaçao behoort, te Aruba is: het aldaar gevestigde vrede geregt, en te Bonaire zyn zal: dezelfde Commissie, als aangewezen is by het 2de artikel der publicatie dd. 17 Augustus 1836 No. 9, of zoodanige regtsmagten als naargaans, in stede van dien mogten worden daargesteld.

16. Dat de hierin vermelde boeten zullen worden verdeeld tusschen den Kommandeur des eilands, als in deze tevens als openbaren aanklager agerende, en de algemeene armen, elk voor de helft derzelve.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 17 November 1841, het 2de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige eilanden dd. 17 November 1841 No. 380, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 18 daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 November 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 December als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 29 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien, ten bedrage van *Tien á Twaalf duizend Gulden*, betaalbaar *zes maanden* nazigt, bestaande in stellen van *f* 1000; met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben, kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene billetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 26 November 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Inschryving voor Meel en Mais.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *zes duizend ponden tarwe meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn; zoo mede ten behoeve van het eiland Bonaire *duizend á zestien honderd schepels mais*, van goede kwaliteit, en alzoo niet de soort van platte lange granen (alhier bekend onder den naam van papárapá) te leveren alhier of té Bonaire, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement, die leverancien, worden verleend.

De biljetten van inschryving, zullen op aanstaanden Maandag, den 29 dezer, tot des voormiddags te elf ure, ter Administratie van Financien worden aangenomen.

Curaçao den 26 November 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Inschryving voor Watapana peul.

HET Bestuur dezer kolonie goed gevonden hebbende tot den verkoop overte gaan van de hoeveelheid Watapana peul of Dividivi, welke weldra op het eiland Bonaire zal worden ingezameld, zoo worden, op autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber, de daarin, hetzy voor het geheel of voor een bepaald gedeelte, gading hebbenden verwittigd, dat de voorgenomene verkoop by publieke inschryving zal geschieden, indien het aanbod voor het Gouvernement aanneemlyk is, en dat de inschryving biljetten tot dat einde op Vrydag, den 3 December e. k., des morgens te 11 ure kunnen ingezonden worden ter Administratie van Financien, alwaar de voorwaarden, op welke de verkoop van genoemde hoeveelheid Watapana peul zal plaats hebben, kan worden geinformeerd.

Curaçao den 26 November 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OVERLEDEN verleden Donderdag den 25 dezer, in den ouderdom van 58 jaren, de Heer DAVID GOMEZ CASSERES.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
NOVEMBER 1841.

L. K. Vrydag den 5 te 11 u. 38 m. 's avonds.
N. M. Zaturdag den 13 te 0 u. 54 m. 'snachts.
E. K. Zondag den 21 te 1 u. 35 m. 'snachts.
V. M. Zondag den 28 te 2 u. 2 m. 'snamiddags.

Daar by de wol-productie op de curaçaosche eilanden nog steeds het gemis gevoeld wordt van de kennis eener doelmatige behandeling van dat artikel, zoo acht men het niet ondienstig dienaangaande eenige aanwyzingen te geven, welke het gevolg zyn van genomene proeven.

Alvorens de wol te wasschen, dient dezelve te worden gesorteerd.

Men vereenige daartoe aanvankelyk de verschillende vachten, soort by soort, naar gelang van de veredeling, welke dezelve, op het oog beschouwd, verkregen hebbe en zondere tevens af de vachten van verschillende kleuren, zoodanig dat de witte, gryze of zwarte, elk by hare kleur worde gevoegd.

Na deze sortering spreide en opene men de vachten, stuk voor stuk, op eene tafel, desnoods met behulp eener soort van groote yzeren vork, met twee of drie omgebogene tanden, en hebbe de noodige ledige kisten of vaten by de hand, om de verschillende klassen van wol, elk op zich zelve, te bevatten.

Van de uitgespreide vachten neme men eerstelyk weg, de door mest als anderszins klonterig of geel gewordene vlokken, teneinde dezelve afzonderlyk te wasschen, en voorts zondere men af, de gekleurde vlokken, welke zich soms in eene witte vacht voordoen, en voege dezelve by die van hare eigene kleur.

Vervolgens verdeele men de vacht in de drie navolgende klassen, als:

1. in de wol van den nek, de schouders en den rug.
2. in die van de zyden en dyen.
3. in die van den hals, den buik, den staart en de pooten,

en doe elke klasse in de daarvoor bestemde kist.

Alvorens tot de eigenlyke wassching over te gaan, zal men de wol, gedurende een dag of langer, in zoetwater dienen te laten weeken.

Het wasschen met de hand, veel tyd vereisschende en tevens moeijelyk zynde, zoo is men bedacht geweest om zulks door middel van een werktuig te doen, hetwelk, by proefneming, daartoe in het werk gesteld, vry wel heeft voldaan.

Dit werktuig bestaat uit een van boven open zynde en op deszelfs bodem geplaatst vat, zoo veel noodig gevuld met water; in hetzelve hangt een toestel, dat bevestigd is aan eene as, welke door een spilgat, voorkomende in eene, op den bovenrand van het vat rustende, plank gestoken is. Het, boven het vat uitstekende, einde van die as, is voorzien van eene dubbele kruk, welke door twee man, die naast elkander geplaatst zyn en ieder een eind derzelve in de hand hebben, af en aan gestoten wordt, zoo dat door deze beweging de wol, welke rondom het toestel in het vat is gedaan, met kracht heen en weder door het water geklotst en afgespoeld wordt, zonder dat de vlokken zich te veel in een strengelen.

Wanneer het eerste water vuil geworden is, laat men hetzelve door een spygat, hetwelk digt boven den bodem aan de zyde van het vat uitkomt, afloopen, en vult het vat weder met schoon water. Wordt het tweede water ook nog vuil, dan herhale men de aftapping en aanvulling, tot dat het laatste water helder afloopt, waarna de wol uit het vat genomen en te droogen gelegd wordt.

Het droogen der wol dient te geschieden in de zon op een gemetseld en schoon geveegd plein, of wel op zeilen; men keere de wol, door middel van houten harken, van tyd tot tyd om, tot dat dezelve goed droog geworden zy, iets, waarop men zorgvuldig moet letten alvorens men de wol berge of verpakke, vermits anders de wol gevaar loopt van te broeijen en te verstikken, en alzoo geheel en al hare waarde te verliezen.

Gisteren morgen is binnen deze haven aangekomen de nederlandsche schoener DE EENSGEZINDHEID, kapitein F. VAN GRIEKEN, met het scheepsvolk van de spaansche brik *Las tres Hermanas*, kapitein *Manuel Sanches*, welke op den nacht tusschen den 22 en 23 dezer op Rocas is verongelukt. *Las tres Hermanas* was met eene lading wyn en gedroogde vruchten van Havana vertrokken, had Porto Rico aangedaan en was bestemd naar La Guayra en deze haven. Gelyk wy vernemen, heeft men een zeer klein gedeelte der lading kunnen redden. Dit vaartuig is, gelyk men zich herinneren zal, eenigen tyd geleden hier geweest aan de consignatie van den Heer F. Vidal.

Op den 9 dezer heeft ook een dergelyk ongeluk plaats gehad. De venezolaansche paket schoener JUANITA, toebehoorende aan kapitein BERNARD FERRERO, vertrok op den bovengemelden datum van Puerto Cabello naar La Guayra, met acht passagiers en eene groote som gelds aan boord; gekomen zynde omtrent drie mylen afstands van de wal, geraakte het vaartuig eensklaps vol water, zoo dat van de 14 menschen, welke aan boord waren, slechts 4 matroozen zich met de boot gered hebben. Men zegt, dat de kapitein van het vaartuig, broeder van kapitein BERNARD, een geschreeuw om hulp door de passagiers, welke in de kajuit waren, gehoord had, en toen hy in der haast naar beneden ging om de oorzaak van het geschreeuw te vernemen, zonk het vaartuig zoo eensklaps, dat hy geen tyd had zich te redden en is met de acht passagiers en nog een matroos verdronken. De andere matroozen hebben zich gered met de boot, welke op het dek was en by het zinken van het vaartuig op het water is blyven dryven. Onder de passagiers behooren de fransche doktor LEVEQUE, welke eenigen tyd geleden op dit eiland is geweest, zyne echtgenoote en dochter. Doktor LEVEQUE was van Puerto Cabello vertrokken met voornemen zich te Caracas te gaan nederzetten.

Het gouvernement van Frankryk schynt volkomen onderrigt te zyn der zamenzwering om den Hertog van Orleans en den Hertog d'Aumale te vermoorden. Van de vyf en twintig personen, welke door Quesinet, (niet Pappard, zoo als de moordenaar zich zelven aanvankelyk genoemd heeft) als medepligtigen opgegeven zyn, blykt het, dat zeven werkelyk een groot deel in de zamenzwering hebben genomen. Zy blyven allen echter sterk ontkennen in eenige betrekking met Quesinet te staan of iets van de zamenzwering te weten. Het schynt, dat het doel van de zamenzweerders aanvankelyk is geweest om te Compeigne een aanval te ondernemen; doch de omstandigheid van het te zamen vinden der drie hertogen aan de Faubourg St. Antoine was te gunstig om er geen gebruik van te maken.

De uitgever van de *National* is in regten betrokken geworden wegens een libel op Zyne Majesteit den Koning der Franschen; hy is door de jury vrygesproken.— Deze vryspraak heeft een grooten ophef gemaakt in Parys en is beschouwd geworden als eene overwinning der republikeinsche party, de stokebrand van al de aanslagen op 's konings leven. Het artikel, waarvoor de uitgever van de *National* in regten is betrokken, was een der hevigste aanvallen tegen het gouvernement, sedert het afgaan van het ministerie Thiers. Men is verbitterd op het gouvernement, omdat het den oorlog tegen Europa niet verklaard heeft. In dit artikel komt de volgende zinsnede voor:—"O ja, gy zyt allen medepligtigen! De voornaamste misdadiger! Gy kent dien wel; gy weet, wie hy is en waar hy is. Frankryk kent hem wel, en de nakomelingschap zal hem kennen; doch gy allen zyt zyne medepligtigen!"

De persoon, welke hier bedoeld wordt als de voornaamste misdadiger is niemand anders dan de Koning. De verdediging van de *National* was: dat daar de koning persoonlyk zich bemoeid heeft met de zaken van het gouvernement, hy daarom even blootgesteld was als zyne ministers aan de beoordeelingen van de drukpers. De jury stemde, in deze beschouwing van de zaak met den verdediger en sprak die Courant vry, en toen men, op den

24 September jl. zag, in hoe verre men den Koning persoonlyk mogt aanranden, verklaarde de *National* openlyk, dat het de koning was, wien men als de voornaamste misdadiger gemeend heeft. De uitgever van die Courant is wederom, wegens deze verklaring, in regten betrokken.

Het Postscriptum van eenen brief uit Parys aan de *European*, den 2 October, bevat, dat de uitgever van de *National* gevonnisd is geworden tot eene straf van vier maanden gevangenis en eene geld boete van 5,000 franken, wegens een libel, waarin haat en verachting tegen het gouvernement opgewekt worden.

De parysche Couranten hielden zich druk bezig met de overweging der vraag, of het wel een by de grondwet aangenomen stelregel is: dat de Koning geen kwaad kan doen. De toestand van de drukpers in het algemeen heeft den minister van Justitie genoodzaakt om een circulair aan de Procureurs Generaal over het gansche ryk uittevaardigen, hen aanmanende om de wetten tegen de drukpers ten strengste toetepassen.

De *Debats* van den 28 September bevat een zeer hevig artikel tegen de ontwapening van de fransche vloot, zeggende, dat Engeland niet van voornemen is deszelfs zeemagt te verminderen. Het geeft ook deszelfs leedwezen te kennen over de werkeloosheid, welke er heerscht in de arsenalen en op de timmerwerven van Frankryk, en vergelykt daarmede den spoed, waarmede men in Engeland de vaartuigen uitrusten.

Veertien personen, medepligtigen in de jongste republikeinsche zamenzwering te Vaucluse zyn naar Carpentras gezonden geworden om aldaar voor de regtbank te regt te staan. Zy gingen er zeer vrolyk naar toe, zingende den ganschen weg *la Marseillaise*.

De koning van Wurtemberg heeft eene algemeene amnestie uitgevaardigd, gedagteekend Stuttgard, den 27 September.— Deze amnestie is werkelyk algemeen zonder eenig voorbehoud noch eenige uitzondering. By dezelve worden al de genen, die wegens staatkundige misdaden gevonnisd of wier zaken nog hangende zyn, vrygesproken; degenen, die in de gevangenis zyn, worden op vrye voeten gesteld, die in ballingschap zyn, worden terug geroepen, en alle regtsvorderingen wegens staatkundige misdaden, worden ingetrokken.

Koning Otto heeft een besluit uitgevaardigd, te kennen gevende: dat geene beijersche officieren, dan die, wier diensten volstrekt noodig zyn, in dienst in Griekenland zullen gehouden worden na de expiratie van hunnen diensttyd, ten einde de spoedige bevordering der grieksche officieren te begunstigen. Ten gevolge van dit besluit hebben meer dan 70 beijersche officieren hun ontslag genomen en zyn naar Trieste vertrokken.

De Chinezen moeten wel zeer verbaasd gestaan hebben over de vorderingen, die de barbaren in de werktuigen voor den kryg in de laatste tyden hebben gemaakt. Toen zy branders op de engelsche schepen afzonden, was het de yzeren stoomboot, een onbrandbaar vaartuig, dat deze branders afleidde; toen hunne jonken in eene kreek in veiligheid meenden te zyn, was het weer deze ondiepgaande yzeren stoomboot, die dezelve aldaar ging opzoeken en door middel van congrevische raketten, die tot het kruid doordrongen, deed opvliegen. Zy meenden in hunne gecasematteerde batteryen veilig te zyn; de gewone bommen zouden de zoldering dezer casematten ook zoo schielyk niet hebben doen instortten; maar zy waren niet bestand tegen de paixhansen, die neervielen met zulk eene kracht, als of zy uit de wolken kwamen vallen; en al de nieuwe gegotene koperen stukken, waartoe zoo veel koper was verbruikt geworden, werden eene buit van de rebellige barbaren. Toen een engelsch detachement door een honderdmaal sterker vyand omringd was en een stortregen het afschieten van het geweer onmogelyk maakte, zoo dat het zich alleen door het bajonet konde verdedigen, dachten de Chinezen, dat zy nu onfeilbaar overwinnaars moesten zyn; doch zy stonden zeer verbaasd, toen een ander detachement, dat hunne wapenbroeders ter hulp kwam, eene losbranding deed in het midden van dezen stortregen. Deze waren namelyk van percussie geweren voorzien.

De keizer zal echter weer niet willen gelooven, dat de barbaren betere oorlogswerktuigen hebben dan zyne hoog beschaafde onderdanen, maar zal de schuld van deze nederlaag weer geven aan zyne bevelhebbers, even als by vorige gelegenheid, als wanneer Keshen en deszelfs gansche geslacht ter dood zyn gebragt, en wel met het vleesch van het lyf te knypen, en zyne woning is verwoest geworden. Mindere bevelhebbers zyn er beter afgekomen: zy zyn beroofd geworden van hunne paauwenvederen en gekleurde knoopen, de teekenen hunner waardigheid.

Na eene nederlaag blyft eenen chineschen bevelhebber niets overig dan een zelfsmoord. Zoo bragt zich de chinesche Admiraal te Chusan om het leven, toen dat eiland verloren was; zoo bragt ook de Admiraal te Canton, die een afstammeling was van den krygsgod Mars, zich om het leven, na dat zyne jonken verbrand waren.— Hierdoor behielden zy den roem, dat zy voor hun vaderland gesneuveld waren, en hunne kinderen bleven in het behoud van goed en leven. Keshen had order van zynen meester om alle barbaren uit te roeijen, zelfs geen enkel schip meer toetelaten weer terug te zeilen, en in plaats van de barbaren uit te roeijen, laat hy toe, dat deze de Chinezen zelven vernielen.

Ondertusschen had de keizer aan vele duizend man Tartaren bevel gegeven om met geforseerde marschen naar Canton op te trekken; doch deze maakten niet veel haast in het uitroeijen der barbaren; zy bleven, zoo lang als het mogelyk was, in de chinesche dorpen dralen en lieten de boeren rykelyk opdisschen.

Het getal branders, welke de Chinezen klaar gemaakt hebben, was zeer groot; op alle punten tusschen Canton en de Bogue werden dezelven gezien; verscheide werden afgezonden op de Wellesley, welk schip aan de Bogue ten anker lag. De opperbevelhebber der zeemagt, Sir H. S. Fleming Senhouse heeft zich genoodzaakt gezien strenge maatregels te nemen tegen het uitrusten der branders. Hy liet de Chinezen te kennen geven, dat al de dorpen langs de rivier, van waar een brander mogt afgezonden worden, of het dorp in de nabyheid van eene plaats, waar men een brander mogt zien afkomen, verwoest en er geen steen op den ander zal gelaten worden. Ten gevolge van deze bedreiging hebben de schepen Sulpher en de Alligator een dorp, gelegen op halfweg de Pagoda, van welke plaats men branders afgezonden had op de britsche schepen, tot den grond toe vernield.

De britsche gevolmagtigde zou tegen Canton geene harde maatregels hebben genomen, ware hy niet daartoe door de trouwloosheid der Chinezen genoodzaakt; en vóór het nemen van die maatregels heeft hy eene proclamatie afgevaardigd; zeggende: dat daar hy op verscheidene gelegenheden door de keizerlyke commissarissen trouwloos is behandeld geworden, zoo heeft hy besloten om die commissarissen en derzelver troepen uit Canton te verdryven; wordende de rustige inwoners gewaarschuwd zich zonder tydverwyl uit de stad te verwyderen, ten einde voor de misdaden van de Mandarynen niet te lyden.

De britsche zeemagt in China bestaat uit de volgende schepen:—

De Bleinheim,	74	stukken.
„ Wellesley,	74	„
„ Blonde,	44	„
„ Druid,	44	„
„ Conway,	28	„
„ Herald,	28	„
„ Alligator,	28	„
„ Calliope,	26	„
„ Hyacinth,	18	„
„ Modeste,	18	„
„ Pylades,	18	„
„ Nimrod,	18	„
„ Cruizer,	16	„
„ Columbine,	16	„
„ Sulpher,	16	„
„ Algerine,	10	„
„ Starling,	6	„
„ Hebe, schoener,	4	„
„ Louisa, kotter.		
„ Rattlesnake, transport schip.		
„ Atalanta, stoomschip.		
„ Nemesis,	„	

In het geheel bestond de expeditie in China in nog geen vyf duizend man, en de krygsmagt der Chinezen in Canton beliep van veertig duizend tot vyftig duizend Tartaren. Niettegenstaande deze zware krygsmagt konden zy nergens stand houden en moesten met zwaar verlies van volk het veld voor de Engelschen verlaten. Zy hebben de Engelschen niet kunnen beletten troepen aan wal te zetten. Terwyl de schepen de stad van voren beschoten, werden er 1800 man landtroepen aan den voet der hoogten in den rug van de stad geland, by welke gelegenheid de Engelschen een verlies hadden van 40 man aan dooden en gekwetsten, en de Chinezen verloren er ruim honderdmaal zoo veel volk. Hun verlies wordt onderscheidenlyk opgegeven van 3000 tot 5000, zelfs tot 10,000 man.— Deze veldtogt staat bykans gelyk aan de veldtogten der Spanjaarden ten tyde der ontdekking van de nieuwe wereld.

Meer dan een millioen catties koper is verbruikt geworden om koperen stukken geschut te gieten, ten einde batteryen langs de kust optewerpen. Te Ningpo en Chusan zyn er 50,000 catties verbruikt; doch de omstandigheden vereisschen eene vry grootere hoeveelheid koper. Er waren orders gegeven om al het koper optekoopen ten einde in allerhaast geschut te gieten.— Wat zullen de Engelschen blyde zyn met dit nieuwe koperen geschut!

De Franschen hebben eene uitvinding gedaan, waarvan zy veel ophef maken, namelyk om het hout te veryzeren, te verkoperen of te vermetalen, en wel op grond van eene eigenschap der planten. Het is bekend, dat de planten door middel van hare wortels alle vloeistoffen, welke zich aanbieden, opslorpen, zelfs de zoodanigen, die schadelyk zyn, bvb. wyngeest, eene vloeistof, die den mensch, welke een zenuwstelsel heeft, dronken maakt, maar den boom, welke geene zenuwen heeft, wel niet dronken kan maken, maar toch doen verdorren.

Een fransch geleerde heeft dan een middel uitgevonden om boomen water, dat met yzerdeelen bezwangerd is, te doen opslorpen. Hy heeft in de zitting van de akademie der wetenschappen eene voorlezing gehouden over de wyze om boomen yzerwater te doen opslorpen. Zulk water wordt in Frankryk in vele moerassen gevonden. Verders heeft hy zoodanig dennen hout getoond, waarin de aderen of vaten, waarin de vochten opklimmen, met yzer gevuld waren, in plaats van het gewone sap, in der wyze, dat het hout yzer hard was geworden. Uit deze uitvinding denkt men ryke vruchten te plukken, door de boomen, die bestemd zyn geveld te worden, eerst te doen versteenen of te vermetalen. Wanneer zulk een boom verkoperd is, dan zullen er ook niet ligtelyk zeegewassen aan dezelve vasthouden, noch zal hy de houtworm doorboord worden.

Het schynt, dat deze uitvinding werkelyk uitvoerbaar is en tevens van groot gewigt is: want in de jongste vergadering der natuurgeleerden in Engeland werd dezelve ook als zoodanig beschouwd, en de Engelschen hebben anders niet veel op met fransche uitvindingen.

De kunst om hout te vermetalen of te versteenen, zal van eene onberekenbare waarde zyn voor de tropische gewesten, alwaar de termiten of witte mieren zulke verwoestingen in het houtwerk aanrigten. In Europa duurt het houtwerk eeuwen lang, hier daarentegen vindt men geene zeer oude gebouwen. Ieder jaar na den afloop van het drooge jaargetyde storten er by den eersten zware regen eenige daken in. Gedurende den droogen tyd drukken de pannen niet zwaar op hunne sparren en spanten, doch wanneer deze pannen eene hoeveelheid water ingezogen hebben, dan kunnen deze doorgevretene steunsels het gewigt, dat hen drukt, niet weerstaan, zy breken door, en een groot getal dakpannen gaat verloren.

De engelsche Couranten berekenen, dat de goederen der wereldlyke geestelykheid in Spanje, welke thans volgens eene in de Cortes doorgegane wet nationaal zyn verklaard, in de tyden, welke de beroerten en oorlogen vooraf gingen, jaarlyksch opbragten eene rente van 400,000 ponden sterling.

Dit is ten naasten by eene som van vyf millioenen hollandsche guldens. Deze was juist de rente van het kapitaal, dat Belgien moest overnemen van de vereenigde schuld van het koningryk der Nederlanden. Als men daarby in aanmerking neemt, dat hierby niet gerekend worden de goederen der kloostergeestelykheid, die reeds lang nationaal zyn verklaard geworden, dan kan men zich een denkbeeld maken van den rykdom der geestelykheid in Spanje.

Deze geestelykheid is thans van alles beroofd en moet uit 'sryks schatkist onderhouden worden, waardoor zy in een staat van afhankelykheid vervalt. Hoe verschillend is hunne toestand in het katolyke Spanje by het protestantsche Pruissen. In het concordaat tusschen den vorigen koning van Pruissen en den Paus is bepaald: dat de katolyke geestelykheid vaste goederen zou bezitten. De koning gaf hiertoe de bosschen van den staat en betaalde in 1831 de hypotheken af, welke op dezelve waren.

De klooster gebouwen zelve zyn in Spanje tot geen hoogen prys verzocht geworden, daar dezelven niet geschikt waren tot ander einden. Enkelen zyn tot fabrieken ingerigt geworden, doch de meesten zyn afgebroken en derzelver bouwstoffen hebben gediend tot opbouw van burger huizen.

De spaansche regering is van voornemen om de parochiale geestelykheid behoorlyk te betalen. Deze is den staat zeer nuttig; doch zy wil eene reductie bewerkstelligen in het personeel der domkapittels. Zoo bestond het domkapittel te Toledo, vóór de omwenteling, uit 70 domheeren of kanonikken. Deze dienden om op hooge feestdagen den Aartsbisschop in de godsdienstoefeningen by te staan, op dat als dan de mis met ongewonen glans en luister zou gevierd worden. Voor het met schulden overladen ryk is het onderhoud van bisschoppen met paleizen en verdere koninklyke pracht te kostbaar; zulks kon nog plaats hebben, toen dit ryk eigenaresse was van de zilvermynen in Peru en Mexico.

Het zou een geluk zyn voor de buitenlandsche crediteuren van Spanje, indien deszelfs finantien op zulk eenen voet wierden gebragt, dat het alle pretentien konde afbetalen. Zelfs zyn er te Curaçao personen, welke zulke pretentien hebben, wegens gedane voorschotten ten behoeve der spaansche amerikaansche bezittingen, en welke tot heden toe afgewezen zyn.

Spanje, van buiten in rust gelaten wordende, zal deszelfs finantien spoedig kunnen herstellen. Het gedrag van Louis Philippe, die de generaals Narvaez, D. de Leon en anderen cristinos gezinde veldoversten met geld ondersteund heeft, om onder het krygsvolk eenen opstand ten gunste der afgegane regentes te bewerkstelligen, wordt door de engelsche dagbladen afgekeurd.

De Spanjaarden thans van den burger oorlog verlost zynde, leggen zich toe op publieke werken, ter verbetering van hun land. De rivier de Taag wordt bevaarbaar gemaakt van Aranjuez tot aan Lissabon. Dit zal misschien gedaan worden door het springen van rotsen onder het water, die de scheepvaart verhinderen. De inwoners van Madrid en Lissabon zullen door middel van de stoomvaart gemeenschap met elkander hebben en de overtogt zal kort zyn. Voorts worden er nieuwe kanalen gegraven en yzeren spoorwegen aangelegd.

De vrye vaart op de rivier de Douro levert reeds zeer ryke vruchten op. Er was een groot getal schepen met koorn geladen te Oporto aangekomen, bestemd voor het westelyke Spanje; welk artikel van eerste behoefte te voren over land en langs omwegen moest vervoerd worden.

Gelyk het bekend is, hadden de Baskische provintien byzondere voorregten boven de overige provintien. Eene derzelver was de vrye handel. De koopgoederen werden er niet belast door in- en uitgaande regten. Deze inrigting beroofde, wel is waar, de provintiale schatkist van een gedeelte harer gewone inkomsten, doch zy was daarentegen eene bron van welvaart voor de ingezetenen; want deze bevoorregte provintien werden eene stapelplaats van verbodene goederen, die heimelyk binnen Castille werden ingevoerd. Zy waren derhalve voor Spanje in het noorden hetgeen Gibraltar in het zuiden is, namelyk woonplaatsen van contrabandisten.

Thans heeft de Regent het vaste voornemen opgevat om dit voorregt aan die provintien te ontnemen; hy heeft bevel gegeven om de linie van tolbeambten van de Ebro naar de Pyryneën te verplaatsen en heeft ook de bezetting dier provintien met 3000 man vermeerderd. Hierdoor zullen 'sryks inkomsten ook aanmerkelyk vermeerderd worden, hetgene eene gebiedende noodzakelykheid is. Het ryk heeft thans te betalen: de intresten harer nationale schuld, de achterstallige soldy der engelsche, portugesche en fransche legioenen, en de oorlogscontributien in den afgeloopen burger oorlog geheven.

De desertie van de Arabieren tot de Franschen in Algerie nam gedurig toe, zoo dat de najaarsveldtogt niet meer alleen met europeers zal plaats hebben, als de veldtogt in de lente, maar ook met een goed getal Afrikanen. Men denkt alsdan den Emir geheel ten onder te brengen, als wanneer Frankryk over een 50,000 man wel geoefende troepen zal kunnen beschikken, na aftrek der behoorlyke bezettingen.— Dan eerst zal de kolonisatie van Algeria met kracht doorgezet kunnen worden.

Het is bekend, dat er in de Center republiek de grondslagen van eene aloude stad gevonden worden, die de groote van Londen moet gehad hebben. In deze tyden zyn de grondvesten van twee andere steden ontdekt, van gelyke grootte, in een byna ondoordringbaar woud. Er zyn geleerden naar deze aloude steden afgereisd om door middel van de daguerotype afbeeldsels te verkrygen van de bouwvallen, monumenten, standbeelden, basreliefs en hyroglyphen, welke afbeeldsels dan door de geleerden in Europa op hun gemak kunnen bestudeerd worden.

Misschien worden er de grondvesten van meerdere steden ontdekt. Er moet dan in die streken een magtig ryk bestaan hebben, even als dat van Assyriën, met steden gelyk Ninivé en Babylon; maar hoe zyn dezelve ten onder gegaan? hoe zyn derzelver bewoners van de oppervlakte der aarde weggevaagd? Zulks kan alleen maar plaats gehad hebben door eene katastrophe in de natuur, bvb. eene algemeene overstrooming. Verdere onderzoekingen zullen hieromtrent wel nadere ophelderingen geven.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 November 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt: dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen in dato 6 October dezes jaars No. 1458/1174, benoemd zyn, als:

Tot KolonialenMagazynmeester alhier: de Heer Andries Anton Munnigh.

" Provisionelen Magazynmeester der Artillerie alhier: de Sergeant Majoor der Artillerie Adriaan Frederik de Lange.

" Klerk van den 3 rang by den KolonialenMagazynmeester voormeld: de Heer Jan Hendrik Beaujon.

Zullende de voormelde aanstellingen ingaan met de aftreding op den 1 January 1842 van den Heer J. L. Moors, als MagazynMeester der Artillerie, belast met den post van Algemenen Magazyn Meester; als zynde genoemde Heer met dien datum eervol uit die betrekkingen ontslagen en op pensioen gesteld.

En verder dat by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voormeld, in dato 12 dezer maand No. 371, krachtens missive van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal voormeld, dd. 11 September dezes jaars, Militair bureau No. 381, eervol ontslag is verleend aan den Heer Willem Hendrik Gorsira als 1e. Luitenant by de Schuttery op dit Eiland.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE Commissie van indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, met hare jaarlyksche zitting in het begin der maand December e. k. eenen aanvang zullende maken, zoo worden by deze opgeroepen alle jongelingen, welke den ouderdom van 18 jaren hebben bereikt, als mede degenen, welke uithoofde van uitlandigheid nog niet ingedeeld zyn geworden en zich thans alhier bevinden, om te verschynen tegen den 7 dier maand des morgens te 10 ure, ten Gouvernements huize binnen het fort Amsterdam, ten einde naar gelang hunner woonplaatsen, by de onderscheidene corpsen Schuttery en Landstorm, respectivelyk te worden ingedeeld, onder waarschouwing, dat op de nalatigen het derde artikel van het reglement van organisatie, administratie en discipline voor de Schuttery van toepassing zal worden gemaakt.

Curaçao den 15 November 1841.
De Majoor Kommandant van de Schuttery en den Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.

OPROEPING.

DE ondergeteekenden, Weesmeester van de Nederlandsche Portugesche Israëlitische Gemeente alhier, roepen by deze op al de genen, die eenige pretentien hebben tegen den boedel van wylen den Heer MORDEHAY ALVARES CORREA om hunne pretentien binnen den tyd van zes weken, van heden afterekenen, inteleveren; als mede worden al de genen, die aan gemelden boedel verschuldigd zyn, opgeroepen, om binnen den gemelden tyd betaling te komen doen.

Curaçao den 12 November 1841.
J. VAN J. NAAR.
H. C. HENRIQUEZ.

WAARSCHUWING
VAN
J. J. POOL

AAN alle zyne debiteuren van 1839, 40, begin van 41 en vroegere datums: dat de genen, die hunne rekeningen met primo January 1842 niet hebben aangezuiverd, zich zelve als dan de geregtelyke kosten zullen te wyten hebben.

Curaçao den 19 November 1841.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende als Generale Gemagtigde van den Heer ALEXANDER EVERTSZ, zal op Dingsdag, den 30 dezer, des morgens te 10 ure, onder het huis No. 119, in de Breede Straat, by publieke opveiling doen verkoopen:

Eene PLANTAGIE genaamd VREDENBERG, alias CAAS KORAAL, een HUIS in de Willemstad, 2 Wyk No. 138, een party SLAVEN, MEUBELEN, HUISCIERADEN, enz.

Curaçao den 19 November 1841.
Jb. Abm. JESURUN.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.